

Publicarea Administrativă
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare nr. 30
scriitori nefrancoși nu se pri-
goseș. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroul de anunțuri:
Brașov, piața mare nr. 30
Anunțurile mai primește în Viena
Beckhoff, Messner & Co. (Ulmer
(No. 1100), Kienrich, Sekel, A. G.
Berni, H. D. H. A., Oppel, J., Zon-
berger, în Budapesta: A. Y. Gold-
berger, Anton Meas Reklam Berni;
în Frankfurt: G. L. D. D. D.; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiunilor: o seriă
garnouă pe o solonă 8 cr.
și 80 cr. Sîmbra pentru o pu-
blicitate. Publicările mai dese
supă tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a c
seră 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LV.

„Gazeta” este în starea de
abonament pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
nr. 30, etajul I.; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruitul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sînt a se plăti
înainte.

Nr. 32.

Brașov, Lună Marti, 11 (23) Februarie

1892.

Brașov, 10 Februarie v.

Alaltaerî noua cameră ungu-
rească și-a ținută prima sa ședință.

Altădată ședințele din ajunul
constituirii definitive aveau un
caracter mai liniștit. Alegerea
președintelui ad-hoc după etate și
tote celelalte formalități se terminau
în liniște, deși totdeauna se făceau
obiecțiuni din partea stînzei est-
reme cu privire la ceremonialul
obiceiuit la deschiderea solem-
nelă a dietei și în deosebii contra
folosirii stégului negru-galben.

De rëndul acesta însă forma-
litățile pregătitoare din prima șe-
dință s'au făcut în mijlocul unei
lărmuitoare demonstrațiuni a stân-
gei extreme. Ministrul-președinte
Szapary nu mai scia ce să începă
și ce să dică. Era în adevăr foarte
genant pentru el, ca și pentru
guvern și partisanii săi, a auzi
criticându-se dualismul și usul
de până acuma parlamentar cu
de pe fotoliul presidencial cu atăta
necruțare, cum o făcu Iosif Ma-
darasz.

Doi dintre kossuthiști au fost
din întemplanee cei mai bătrîni și
ei au fost invitați prin urmare
de d-lu Szapary să ocupe scau-
nul presidial. Celu dintîiu, Ale-
sandro Csanady, a declarat în
modu bombasticu d-er scurtu, că
nu primește presidiul. Iosif Ma-
darasz a fost mai șirețu. Elu a
ocupat presidiul cu hotărîrea
de a demonstra de acolo cu ef-
fectu și mai mare împotriva ce-
remonialului îndatinat la deschi-
derea parlamentului.

S'a provocat Madarasz și la
Tripartitul lui Verböczy, pentru
ca să arate, între aplausele Kos-
suthiștilor, că la deschiderea die-
tei numai întrebuintarea tricolo-
rului și a emblemei unguresci ar
fi legală. Ear după ce d-lu Sza-
pary a declarat, că nu se poște
face nici o schimbare în ceremo-
nialulu, ce s'a obiceiuit de 25

de ani încôce, Madarasz s'a re-
tras demonstrativ, și éráșî între
aplausele sgomotoșe ale soșilor
sei, dela presidiu.

Scenele pline de iritațiune, ce
s'au desfășurat în decursul ace-
tei ședințe prime sunt viu dis-
cutate de toți. Guvernamentalii
sunt vii posomoriți, opoșionalii sunt
veseli. Toși însă consideră neobici-
nutele greutăți, ce le-a întem-
pinat d-lu Szapary chiar în prima
ședință pregătitoare ca unu semn
rêu.

Ori cum ar fi, faptu rămîne,
că prin tactica lui Madarasz s'a
aplicat din nou o lovitură gu-
vernului și sistemului deakist
care nu va contribui decătă nu-
mai la micșorarea pestigiului mi-
nisteriului Szapary.

Noi din cauza acéta de si-
guru că nu vom v-ersa nici o
lacrimă și am rămîne indiferenți
și atunci, când le-ar succede o-
poșionalor să dobore ministeriul
Szapary încã de pe acum, cu oca-
siunea alegerii președintelui defi-
nitiv.

Amu dîce numai d-lui Szapary
și cetei sale guvernamentale: Ale
vostre dintru ale vostre!

CRONICA POLITICĂ.

— 10 (22) Februarie.

Privitoru la întrunirea dietei din
Sâmbata trecută, o telegramă din Pesta
comunică următoarele: Înainte de deschi-
derea dietei coridorele erau pline.
La 10^{1/2} ore contele Szapary sculându se
a recercat pe „președintele de etate”
Csanady să ocupe presidiul. Csanady
însă a declarat, că elu nu merge în
castelul din Buda și nu primește pre-
sidiul. Deputatul kossuthist Madarasz
a ocupat presidiul între aplausele par-
tisanilor săi și a rugat pe cei 6 de-
putați mai tineri se primescă funcțiunile
de notari. Madarasz apoi declară, oă
parlamentulu poște fi deschis numai sub
stindardul tricoloru. Elu mai dîse, că în

anul trecut nu s'a observat acéstă
lege, speréză însă, că ministrul preșe-
dinte se va îngrijii, ca acum să se țină,
câci altcum elu își va întrepe funcți-
unea de președinte și nu va conduce pe
deputați la cetirea mesajului de tronă. —
Contele Szapary a răspuns, că dieta se
va deschide cu ceremonialu îndatinat
de 25 ani. Dêcã se voru întemplanee
ilegalitate, camera va decide asupra lor,
după ce se va constitui. În urma acéta
președintele Madarasz s'a scoborit de
pe scaunul presidial. Paul Kiraly,
fiind bolnav, locul presidial ilu ocupă
Janicsary, care cetei rescriptulu ministru-
lui președinte, după care Maj. Sa des-
chise parlamentulu ađi, Lună, în 22 Fe-
bruarie n. la 12 ore în castelul din
Buda.

O telegramă din Viena spune, că
în ședința dela 19 Februarie a Reichs-
ratalui s'a ivit cestiuenea Dalmației.
Deputatul din Dalmația, Petru Bian-
chini, a scos, în decursul desbaterii,
o interpelați din busunar și a început
s'o citescă cu voce înaltă. În urma
acéta s'a născut o larmă mare. Vorbi-
torul a început să arate, că pe baza
sanctiunei pragmatice, Dalmația se ține de
Croatia. Președintele rugă pe vorbitor,
să vorbească mai lămurit. Bianchini însă
n'a putut face acéta, de ore ce nu cu-
noșce limba germană și astfelu nici a-
ceea n'a scit, ce dorece președintele
dela el. Într'aceea Cehii tineri începură
să aplaudeze, ér alți deputați cerură să
se închidă ședința. Tote acestea însă
nu turburără pe oratoru. Mulți îi strigară:
„Lasă-te, domnule, lasă-te!” Sgomotulu
însă creștea mereu, dér când elu a a-
juns la culme, președintele dădu semn
cu clopoșelul și declară ședința de
închisă. Bianchini însă, care din tote
acestea nu înțelegea nimicu, cetei mai de-
parte interpelați pînă când vedu, că
numai foarte puțin se află în cameră.

În ședința camerei italiene din 18
Februarie a întreatu deputatul Im-
briani pe ministrul de instrucțiune,
de ce acesta a răspuns cererea deputa-

ților și senatorilor români, cari au
venit la congresul de pace din Roma,
de a pune o tabelă comemorativă la co-
lumna lui Traianu pentru mama comună
Roma. Ministrul de instrucțiune Villari
răspuse, ca nici când nu i-s'a prezentat
o astfel de cerere; dêcã i-s'ar adresa
cererea acéta, o ar încuviința cu plă-
cere. — Imbriani multămesce și reim-
prospetéză în memoriă amicițiă sinceră,
pe care a manifestat' o totdeauna România
față de Italia, chiar și la congresulu
acela, care printr'o ironiă a sorșii a tre-
buit să fiă numit congresu de pace
(risete). Imbriani: „Da, câci congresulu
a voit numai o pace trădăv și a lă-
sat să creșcă iërba peste nisoc preten-
siuni nerușinate.” Președintele îl între-
pu, d-er Imbriani strigă: „Și frașii noș-
tri au multe ținuturi nerêscumpărate.
(Întrepreri furtunose și risete.) Imbriani:
Rîși numai, nemu detestabilă, adevêrul
în fine totu va triumfa. (Risete.)

Crisa ministerială în Franca.

Am amintit, că ministeriul franceș
Freycinet și-a dat dimisiunea în mî-
nile președintelui Carnot, care a și pri-
mit' o. Dimisiunea acéta a fost provo-
cată de proiectul de lege asupra asso-
ciațiunilor, pe care, după cum se șoe,
guvernulu l'a propus mai numai la stă-
ruințele partidei radicale. Căderea mi-
nisteriului franceș așadere a pricinuit'o
politica lui bisericăscă. Guvernulu,
contând la spriginul și amicițiă radicalilor
și a stângei extreme, a început să coche-
teze și cu anticlericali. Pe lângă ace-
tea Freycinet ar fi voit bucosu, să
influnțeze asupra elementelor clericali
din cameră, ca să intre în tabăra repu-
blicanilor, pentru ceea ce de altmin-
trelea elu a și căutat grația Vaticanu-
lui. Conșiderile aceste politice însă au
trebit în fine să aducă cu sine căde-
rea cabinetului.

Proiectulu de lege asupra associa-
țiunilor era compus în modu așa de
nenorocit, că fiă-care partidă era în
contra lui. Pentru radicali, proiectulu
nu era destul de radical, fiindcă ad-

FOILETONUL „GAZ TRANS.”

(10)

Inchisorile mele.

De Silvio Pellico.

XXIV.

Sub durata proceselor de mare în-
semnătate, omul suferă chinuri grozave,
mai ales, dêcã e acusat cu delictu în
contra statulu! Câtă trebuie să ne
temem, că stricăm altaia! Câtă de
 greu este a te apăra în contra ată-
toru acuse și bănueli! Câtă e de pro-
babilu, că tote își pot lua o întor-
ștură mai tristă, dêcã procesulu nu se încheie
curêndu, dêcã se întemplanee nouă deșineri
dêcã eșu la ivelă nouă nesocotiște, cari
deși inconșientu, d-er le-au comis
individi din aceeași paridi!

M'am decis, să nu vorbesc despre
politică și în urma asta trebuie se
ocolesc ori ce descoperire privitoare
la viitoru. Voi spune numai atăt, că,
după ce adeseori m'au ascultat ore
întregi, am devenit atăt de amărît,
mê întorceam în odaia mea atăt de fu-
riosu, că așî fi devenit sinucigașu, de

cumva vocea religiei și amintirea de iu-
biții mei părinți nu m'ar fi reținutu.

Obiceiuita liniște, care gândiam,
că mi-am căștigat'o în Milanu, era acum
sdrobotă. În câteva zile desperasem de a
mi-o mai recăștiga și aceste erau zile
de chinuri infernale. Atuncî părășii ru-
găciunea, mē indoiam în dreptatea lui
Dumneșu, blăstemam omeni și totu
și de nou mi-se deșteptară în minte
totu felulu de sofisme ce-mi prezentau
virtutea, ca o vanitate.

Când omul e ajuns în nenorocire
și se lasă a fi răpitu de mânia, atunci
e grozav de isteț în injurarea deapropu
pelui său și a lui D-șeu. Mânia este cu
multu mai imorală și mai reușciôsă, de
cum se crede în generalu. Deși e im-
posibilu a fi furiosu șeptemâni întregi
de dimineța pînă sêra, și chiar și sufle-
tul care e cu desăvêșire robul furiei
incă are lipsă din cându în cându de li-
niște: totuși urmarea finala a mâniei
imorale e observabilă și în momentele
de liniște. Cu astfel de ocașii se pare
că 'n sufletu locuesce pacea, d-er acéstă
pace e slabă și ireligiôsă; acéstă pace e
un zimbetu ironicu fără iubire de omu

și fără demnitate morală; acéstă pace
este iubirea neprincipiului, a irouiei
amare și a fantasiei nebune.

În astfel de stare cântam ore în-
tregi, ori-un felu de veselie, din care însă
lipsia ori-ce sentimentu bun; glumiam
cu ficine, care pășia în odaia mea; din
tote puterile mă forșam, să privesc
lucurile o' înțelepciune comună, cu în-
țelepciunea cinicilor.

Acestu timpu blăstemat țin pu-
ținu; vreo șapte, opt zile.

Biblia imi era prāvôsă. Unulu din
fii pășitorulu imi dîse: „De cându nu
mai citesci acea carte urtă, nu mai ești
așa de trist; așa credu.”

— „Așa creșî?” i-am răspuns.

Am luat biblia, am șters pulvere
cu batista și deschidêndu imi apêrură
în ochi aceste cuvinte: „Et ait ad disci-
pulos suos: Impossibile est, ut non veniant
scandala: vae autem illi perqui em veniunt.
Utilius est illi, si lapis molaris imponatur
circa collum eius et proiciatur in mare,
quem ut scandalisset unum de pusillis istis.”

Am rămăș mișcatu, că mi s'a des-
chisă cartea tocmai la aceste cuvinte și am
roșitu, că băiatulu a observat de pe pul-

vere, că nu mai citesc biblia și a gân-
dit, că de-atuncî, de când nu-mi bat
capulu cu Dumneșu, sîntu mai sim-
paticu.

— „Blăstematul!” i-am dîșu c'o
privire dojenitoare și părêndu-mi rêu, că
l'am scandalisat. — „Acéta nu e carte
rea și de câteva zile de când n'o citesc
mê simtu cu multu mai rêu. Când îți
permite mamă-ta, să fii câteva minute
cu mine, mē silesc să-mi alungu rêua
dispoșiți; de-ai soi însă, cum își ia tris-
teța putere asupră-mi, cându mă aflu
singur, cându m'auđi cântându ca pe-
un scos din minte!...”

XXV.

Băiatulu eșî, ér eu simșî un felu
de bucurie, că am luat în mână biblia
și i-am mărturisit, că fără de ea mē
simtu rêu. Mi-se părea, ca și cându așî
fi datu satisfacțiă unui nobilu amicu vâ-
tămatu pe nedreptulu; ca și cându m'aușî
fi împăcatu cu elu.

Și pe tine te-am pășit, Dumne-
șeu! strigai. Dela tine mi-am
întors fața? am pututu eu să cred, că
zimbetulu rușinătoru alu cinismulu mi-
se cuvine în starea mea desperată?

mita cel puțin în principiu, congregațiunile preoților; pentru clericali elu era prea radicală, fiindcă conținea puncte cari se îndreptau direct în contra bisericăi.

În fața acestor felu de curente o-puse ministrul președinte, Freycinet, a creșutul de bine să declare, că guvernul nu voiesce să provoce o desbatere, nici nu voiesce, ca legea asupra asociațiunilor să fiă privită ca unu prelu-diu alu separării bisericei de stat. Declarația aceta a lui Freycinet cuprindea temerea, că o mare parte dintre deputații republicanți chiar, nu voru fi de pă-rere să aduca în desbatere o cestiune atatu de pasionată, ca cea a atacurilor episcopatului în contra Republicei.

Într'acestea Hubbard făcu propu-nera, ca proiectul de lege asupra asociațiunilor să fiă desbatutu. Sub stratu-lu propunerii lui Hubbard ilu formeză cestiunile bisericești, seu mai bine dișă, separarea bisericei de stat. Elu vorbi scurtu, arătandu asupra „neltirilor“ clericale. Totu-odată susținu, că făcare ordinaritulu episcopescu face politică. — La acestea Cassagnac dișe, că proje-ctulu de lege asupra asociațiunilor nu e nici cinstitu, nici onorificu. — Frey-cinet păși pe tribună declarand, că proje-ctulu nu este așa de rău după cum se pare; guvernul nu voiesce să separeze biserica de cătră stat. Suntă siguru, dișe elu, că Papa nu voiesce, să facă greutăți Republicei. — Atunci păși pe tribună Pichon. Elu dișe: „noi dorim unirea republicanilor fără de Papa, der cu Papa nici odată“. Declarația a-ceta a fostu multu aprobată de ade-renții lui. — Contele Mun dișe, că elu nu află de îndreptățit propunerea de urgentare a desbaterei și intrăbă pe Frey-cinet, că de ce șede elu acolo (în frun-tea ministeriului). — Ministru președinte Freycinet dișe, că prin proiectul de lege asupra asociațiunilor u'a țintitu asupra bisericei catolice. Elu apără proiectulu cu puțin succes și declară, că nu pote primi o astfelu de ordine de di, care urgenteză separarea bisericei de stat. — Deputatul Brisson dișe, că cuvintele lui Freycinet nu suntă clare și nimeni nu pote pricepe din ele, ce voiesce. Des-approbă împăcarea cu clericali și in-tribă pe guvern, că prin proiectulu a-ceta voiesce să se lupte contra reac-țiunii, deorece „mai înainte de tote voim să rămănem republican“. — Se născu unu sgotu uriașu și abia Clemenceau putu ajunge la cuvântu. Elu declară, că legea asupra asociațiunilor în prima liniă va trebui să fiă, la tim-pulu său, îndreptată în contra bisericei; secularisarea bisericei este o parte an-plificatoră a mișcării revoluției franceze. Ironizează tendințele guvernului, care vo-iesce să facă din clericali republicanți;

asta o ține elu de imposibilu, fiindcă bi-serica catolică nu va pute fi subjugată. „Vreți să câștigați pe Papa?“ strigă elu. „Pentru asta voi sunteți pré slabi.“

În decursulu desbaterei, ministrul președinte Freycinet apără de douș ori pe tribună. Pe când toți din tote părțile cereau ordinea dișei, elu scurtu și hotărîtă a pus cestiunea de incre-dere. În urma aceta 304 voturi con-tra 212 se preunțară contra politicei guvernului, pe când urgența asupra ces-tiunii fu respinsă numai cu 286 con-tra 246 voturi.

La 10 ore (19 Februarie n.) Frey-ci-net s'a dusu la Eliseu, ca să confereze cu Carnot. Președintele Republicei l'a rugat să intrunescă pe colegii săi la 3 ore d. a. Intronirea ministrilor a avut de urmare deciziunea, ca ministrulu să-și dea dimisiunea. Carnot a și primit'o.

SCRILE ȚILEI.

— 10 (22) Febr.

Învățământulu popularu din com. Alba-inferioră în anul școlastic 1890/91. Folia ungurească „Közérdek“ publică în num-erulu 6 din anul curențu unu raportu alu inspectorulu școlasticu, Gáspár Ianos privitoru la învățământulu popularu din com. Albei-inferiore pe anul 1890/91. După acestu raportu copii obligati a frecuenta școla, dela 6—12 ani, au fostu 21,145, ér dela 3—15 ani, 8,079. Dintre aceștia au fostu gr. cat. 10,814; gr. or. 12,000, cu totulu Român 22,814. În rapo-rutul inspectorulu Gáspár însu, de împărțirea copiilor după naționalitate nu este vorba. Școle în totu comitatulu suntă 273, dintre aceste 93 gr. cat., 89 gr. or. După limba de propunere școle cu limba de propunere românescă suntă 184. La școlele românesce au fostu aplicați 187 învățatori, dintre aceștia 98 gr. cat., 89 gr. or. Cualițiașii necesară n'au avutu 22 gr. cat. 41 gr. or. Spre a propune limba maghiară n'au avutu qualițiașii recerutu 66 gr. cat. 44 gr. or., deși inspectorulu Gáspár dișe, că limba maghiară s'a propusu cu succesu în 45 școle gr. cat. și în 26 gr. or.

Șovinismu greșosu. Între alumnii din seminarulu evangeliu din Pojunu s'a iscatu de curențu neînțelegeri. Sese tineri teologi slovaci, cum spună „Mag-gyar Hirlap“, întrebuințau limba slovacă în modu „demonstrativu“. Ei vorbeau slovacescu, cântau cântecce slovace și în corespondența lor totu de limba slovacă se folosiau. Asta i-a supăratu rău pe clericii de naționalitate maghiară, cari conduși de unu greșosu șovinismu, au adresat unu apelu cătră toți alumnii seminariali, în care aceștia suntă provo-cați, ca cei șese clerici slovaci să-și es-chișă din societatea lor. Apelulu l'au

subscrișu 22 alumnii, după care rectorul academie a pornitu cercetare. Cei șese clerici slovaci, vēdindu-se strimțorați au declarat într' o ședință, că ei nu s'au folositu de limba slovacă în modu de monstrativu, ci pentru că e limba lor maternă; ei de altfelu suntă, au fostă și voru fi bunii patrioți.—Rău au făcutu tinerii clericii slovaci, căci ei trebuiau să șocie, că patriotismulu nu e legatu de limba lui Arpad. Ce diocu însu la aceta tinerii universitari maghiari, cari au re-dactată contra memoriulu lor, dreptu răspunsu la memoriulu tinerilor univer-sitari români din Bucuresc? Asta e li- bertatea ungurească, cu care se făliu ei înaintea lumii?

O deciziune a Curiei r. u. din Buda-pesta. Se întâmplă de multe-ori, că soții de cășetori se cătră și pornescu procesu de divorț. În astfelu de casuri, lucru firescu, că se ivesce cestiunea, care din-trinții este în dreptu a ține la sine copiii născuți din astfelu de cășetori nenoro-cite? Pentru astfelu de casuri analoșe Curia r. u. a decisu, că atunci, când pă-rinții viețuescu timpu mai îndelungatu despărțiti unii de alții, totdeuna turota-lu decide, care dintre părinți este in-dreptățitu a ține la sine prunci născuți din astfelu de cășetorii. Dece părinții au încheiată între ei o convențiune cu pri-vire la ținerea pruncilor, aceta n'are nici o valore.

Mușcați de căne turbatu. În Vâr-Szereda s'a întâmplată dișele aceste o mare nenoroicare. Cinci copii, cari eșiau din șola, au fostu mușcați de unu căne turbatu. O femeie vēndu să-i apere a fostu mușcată și ea. Copii mușcați au fostu trimiși îndatā în institutul Pa-s-teur din Budapesta.

Casina română din Abrudă va aran-gia o petrecere cu dans Sămbătă, la 27 Februarie n. c. în sala dela „Romănu-țuța“. Inceputulu la 8 ore sera. Prețulu intrărei: de persoan 1 fl.; de familiă 2 fl. În decursulu paușei se voru licita obiectele rămase dela tombola reuniunii femeilor române.

Cutremuru de pământu. O depeșă din Roma ne aduce veste despre unu mare cutremuru de pământu întâmplatu eri dimință la 7 ore 20 la Zaffarana, lângă Etna. Amănunte nu ne dă.

Inundări În Bulgaria inundațiile suntă din ce în ce mai mari. Totă distanța dintre Adrianopolu și Kara-Agaci e acoperitu cu apă.

Un fluviu, care dispăre. Iată un lucru, care nu e banal. Niște călători semna-lăză că Vulska, unu adevăratu fluviu, nu

unū riușu, nici chiar unū riu, dispăre cu desăvēșire. Acum cășă-va ani în cursulu lui superbū, elu uda una din părțile cele mai fertile ale Rusiei, guvernământulu Pultavei; astăzi fluviulu e aproape um-plutu cu nisipū, și numai câte-va mlaș-tini mai aratā locul unde odinioară flu-viulu era mai adăncu.

Producțiunea Homes & Mdme Fey, ces'a datu aserā în sala hotelulu „Central Nr. 1“ a fostu forte bine cercetată. Publi-culu a urmăritu cu viuă atențiune și în-cordare prea interesanta representațiune. Esperimenele pe tērēmulu „manifestățiunei spiritelor“ esecutate de d-na Fey și conduse de d. Homes au pusu pe toți în umire pentru arta cu care mediulu a fostu în stare să le esecuteze. Multu din publicu au controlatū aceste es-pirimente, fără însu de a observa nici o șarlataniă. Producțiunile mnemotehnice ale d-lui Homes asemenea au surprinsu pe toți. Înțela și siguranța, cu care esec-utā artiștii cele mai grele probleme și în deosebī puterea memoriei lor, este de admiratū. Vomū mai reveni asupra a-cestorū forte interesante producciuni, cari în adevērū meritā a fi cercetate.

Alegerea la Năsăudū.

Năsăudū), Februarie 1892.

Alegerea de deputatū dietalū a tre-out și peste capetele nōstre în 28 Ianuarie. A fostu aclamatū totu deputatulu din ciclulu trecutū, Dr. Arthur Ielinek. Recomandați de susu și o concesione pentru comuna Năsăudū de a deschide o fantānă de slatină (murătoare) au fostu de-ajunsu, pentru ca alegerea lui Ieli-nek să nu întâmpine greutăți serioșe. Se vorbia într'o vreme, că arēndașulu drep-tului de cărciumăritū, Ovreulu de aici Hersch Brecher, s'ar fi gânditū serioșu să candideze pe Bánffy Dezsū, fostulu fișpanū de tristă memoriă pentru grāni-țerii nōstri, și frica de o surprindere cu omulū acesta a ținutū până pe urmă.

Cu atāta amū putē să trecem ac-tulu alegerii la dosaru, până ni-se va cere să facemū o nouă alegere; der de astă-datā s'au ivitū și la noi simptomele unei bōle în pornire, carea nu pote fi trecutū cu vederea, înțelegemū: *mituirea cu bani și mănăcări la alegere*.

Pe când esista districtulu autonomū alū Năsăudului, se făceau aici alegeri de deputați, la cari participau mii de alegători, căci pe atunci censulu era de 8 fl. numai; der nimenea n'a vēdutu plā-tindu-se alegătorilor unu banū rău ori o „porțā“ de vinarsū măcarū. Alegătorii māncau diu traistă, ér cei fără traistă māncau în ospetăria, plătiau însu cu ba-nulu lor.

Totu astfelu s'a urmatū și în era dualismulu, la alegerile deputaților Ta-nărky și Vizsoly. Chiar și la prima ale-gere a lui Ielinek, în anul 1887, alegē-torii dela sate n'au primitū nici plăți în bani, nici mănăcare și nici beutură în „cinste“. Se șoptia atunci la ureche, că să fi por-nitū de susu 2000 fl., cari însu s'au opritū la unu domu din Năsăudū.

Cu totulu altā față a luatū a doua alegere a lui Ielinek, sēvirșitā la 28 Ianuarie, sub presiulū d-lui Ioanū Cava-lerū de Ciocanū: amū avutu o alegere „maghiarizatā“ în tote amănuntele ei.

Deja la 14 Decembre a. tr. oșpeții din „Hotel Grivița“ vēdurā făcendu-se preparative pentru unu banchetu de 40 de cuverte. Banchetulu a fostu coman-datū de fisolgābirēulu din Năsăudū, la inițiativa prefectulu de mine din Rodna. Așa se spunea. Au luatū parte la acestu „banchetu de candidare“ tote domnā-riile unguresce din Năsăudū și Rodna: fisolgābirii, solgābirii, juți cercuali, pa-rochii catolici, ingineri silvanali, oficiali montanistici, etc. Dintre Romāni s'au pāngăritū:

*) Scriemū „Năsăudū“, pentru că așa a scrisu și Cipariu și pentru-că nu-mai astfelu se esplicā pronunțarea strei-nilorū „Naszod“.

Am pronunțatū vorbele aceste c'unū focu neesprimabilū, am aședatū biblia pe-unu scaunu, am ingenunhiatū, ca să citescū; și eu, din ochii căruia curgū așa de cu anevoiā lacrimile, am isbuc-nitū în lacrimi.

Lacrimile aceste erau de mii de ori mai dulci, decâtū ori-ce bucuriā. Simții de nou pe Dumnezeu în mine! Ilu iubiamū! Mē mustramū, că m'am de-jositū și l'am vătămātu și i-am promisū, cănic-odată, der nic-odată nu mē voiu mai despărți de dēnsulū!

Am cititū și am plānsū mai multu de-o orā și m'am sculatū plinū de cre-dința, că Dumnezeu este cu mine, că elu mi-a iertatū ori-ce nebuniā; și atunci nenoroциrile mele mi-se pāreau bagatelu, totū așa chinurile pociuite de procesū și furoile ce mē amenințau. „Mi pārea bine, că trebuie să suferū, căci aceta imi da ocașiă să-mi implinescu unele da-torințe; deorece răbdandū cu sufletū li-niștitū, ascultam de Domnulū!“

Mulfățimā ceriului, că biblia o pu-teamū ceti. A trecutū timpulū, când ju-decamū asupra ei armatū cu critica rău-

țaciōsā a lui Voltaire.. Înțelegemū lim-pede, că ea este sfințenia, și în urma aceta pravila tuturorū adevărurilor; că e o atitudine nefilosofică a te poticni de unele neperfecțiuni stilistice și că aceta ar fi asemenea caprițului în vir-tutea căruia cineva desprețuesce totū, ce n'are o formă fină. Ce imposibilitate este a-ți închipui, că o astfelu de colec-țiune a cărților religioșe nu posedē ori-ginale autentice; și cu cătu mai pe susu stau aceste cărți decâtū scrierile din Coranū și teologia Indilorū!

Multu au abusatū de biblia, multu au voitū să facă din ea pravila nedrep-tății, au cercatū să afe în ea consfinț-rea pasiunilor lor rele. Asta e adevē-ratū; der să mărturisimū, că noi putemū abusa de ori și ce, și deca omulū abu-sază și de lucrul celū mai bunū, pote pentru asta să dișă, că lucrul este rău?

Isusū Christosū a enunțatū: totā legea din sf. scriptură, profeții, colec-țiunile tuturorū cărților sfinte se cuprindū în porunca aceta: „Iubescu pe Dumneșeu și pe de-aprōpele tēu!“

Cum nu s'ar cuprinde derā în aceste

cărți adevērulū neștersū cuvēntulū veci-nicu trāitorū alū Spiritulu Sāntū?

După ce de nou s'au deșteptatū în mine aceste gāndiri, mi-am reinoițū propusulū, că-mi voiu unu cu religia tote cugetările mele despre lucrurile omenesci, tote pārerile mele despre progresulū ci-vilizației, iubirea mea de omāni, patrio-tismulu meu, făcare simțēmēntū alū ini-mii mele.

Acele câteva dișe, în cari cinismulu a luatū putere asupră-mi, elu mi-a pri-hănitū cugetarea. Efectulu aceliu l'am simțitū lungă vreme și m'a costatū multă sfortare, ca să-lu învingū. Omulū e forte aplecatū la recăderea în păcatū, deca și strică cugetarea prin aceea, că cedezā ispitei, deca dejosindu-și spiritulu pri-vesce lucrările lui D-șeu prin ochilarii drăcescoi ai ironiei, deca fuge de eserci-țiulu binefăcētorū alū rugăciunii. În de-cursū de mai multe sēptēmāni, mai în făcare di a trebuitū să mē luptū cu ne-credința și am avutu lipsă de totā pu-terea mea sufletescă, ca să potū învinge aceste ispite.

(Va urma.)

Din Năsăud: directorul gimnasial și președintele administrației fondurilor școlare grănițeresol, Ioan Ciocan, profesorii gimnasiali: Dr. Pavel Tanco Gavrilă Scridon, Grigore Pletos și Ioan Ghețe; funcționarii dela administrația fondurilor grănițeresol: Nicolae Rusz, prefect economic („lucus a non lucendo”) și Ioan Pavel, cashier; dela judecătoria ceroulă: Vasile Papu jude, și Leone Piciu, conducătorul cărții fundare („și socorul domnului Ciocan”, cum îi place d-sale a adauge regulat, când se prezintă unui străin), Dr. Emil Filipan, medic. Dela primăria: Iacob Prădan (unguresce Prodán), primar, Macedon Grigoriță, notar pensionat.

Din Rodna: Dr. Leon Scridon, solgăbiru, Ioan Issip (alias „János bácsi”), fisogăbiru pensionat și primar al Rodnei, și alte vre-o câteva nule, care nu valorează nimic, nici când au pe Ciocan înainte.

Intrebăm: Ce caută acești Români în 1892 la un banchet electoral? Adevărat, că sunt între ei și de aceia, cărora le place a mânca bine, a bea bine și a fuma țigări scumpe, și avându mai multe datorii decât parale, se imbuldesc la toate mesele, unde pot chefui în cinste; sunt însă alții, cari mulțumită lui Dumneșeu și „Aurorei”, au ce să mănânce și acasă. Ce au căutat aceștia la banchet? Ei sciau, că n'o se împărțăsească la alegere, prin urmare, că nu pot să facă lui Ielinek nici un serviciu în schimb pentru masa, la care s'au ospetat. Pentru ce au făcută acesta? — „Ca să prindem ocaziunea de a le spune francu, ce simțim”, răspund ei. Și în adevăr se spune, că au vorbit la banchet Ciocan, Dr. Tanco și Ghețe, și încă românesc, în sens național (câtă pentru d-lui Ghețe ne îndoiim, căci el nu scie bine românesc.)

Este însă mai pe sus de ori ce îndoie, că cel mai demn și mai elocuent limbaj românesc în casul de față ar fi fost absentarea tuturor Românilor dela banchet. Insu și unul din ei a dîs: „Bine au vorbit oratorii români; dér cu mult mai mândru ni-ar fi stat să fi lipsit cu toții de acolo”. Ei, dér atunci s'ar fi supărat stăpâni pe ei, și Dōmne feresce să fiă una ca asta*).

În 17 Ianuarie a venit la Năsăud și candidatul Ielinek, pentru un fel de dare de sēmă. Eram banchet în „Grivița” de vre-o 50 de cuverte. De astădată a ținut de cuvintă a se presenta la ospet și directorul școlii normale și de fetițe din Năsăud, Ioan Jarda, cu toate că din mila lui Ciocan și din darul „Aurorei”, are și el ce să mănânce acasă; dér „Wo Ciocan liebt, kann Jarda nicht hassen.**”) Se înțelege de sine, că nici dela acest banchet n'au lipsit toastele. Ielinek s'a căsnit a ceti o vorbire românescă, de care apoi și-a bătut joc Pletos, adică: și-a bătut joc de românescă lui Ielinek, la masa lui Ielinek. Cestiu de o creștere!

Diua alegerii a fostă fixată pe 28 Ianuarie. Cercul electoral al Năsăudului se compune din 50 de comune cu 823 de alegători, avendu în special comuna Năsăud 101 alegători, Nimigea ungerescă 66, Rodna 60, Borgo-Prund 48, Ilva mare 36, Maieru 32, Sângeor-

*) Într'o vreme vedură și mameluoi lui Ciocan, că nu mergu bine cum mergu, și luându-și inima în dinți, îi făcură ôrei cari observă pream modeste. — „Vrēți s'o rumpu cu guvernul?” îi întrebă Ciocan; „dicoți și-o faci astăzi, dér aposă nu fiu eu de vină pentru urmări.” S'au speriat rău, șermanii, și au tăcut. Er kennt seine Pappenheimer.

**) Când Ciocan — pururea speculant — aflase, că e mai profitabil pentru el a nu avé salar și remunerație de director, ci numai un salar umflat cu remunerație de director, cel d'ântău care a sărit prin strunga măestrului a fost ucenicul Jarda.

giu 30, Tărciu 30, Telciu 24, B.-Tiha 23 Bistricioara 21, Feldru 20, Dumitrea 19 Zagra 15, Coșna 14, Entradamu, Ilva mică, B.-Mureșeni și Șanțu câte 13, Roman 12, Măgura 11, B.-Josei, Rebrișora, Leșu, Parva și Tăurea câte 10, Brașfalău de jos, Bichigiu, Cepan, Nepos, B.-Suseni, B.-Mijloceni, Mocodu, Rebra, B.-Rus și Poiana câte 9, Hordou, Cărlibaba, Minthiu și Runcu câte 7, Nimigea românescă și Salva câte 9, Brașfalău de sus și Mititei câte 5, Caila și Poeni câte 4, Găurani, Lușca, Pristol și Suplaiu câte 3.

Sub raportul naționalității, comuna Nimigea ungerescă se compune din Maghiari și Români, alegătorii însă sunt aproape toți Maghiari, fiindcă sunt nemeși, deși mulți din ei n'au cină de o sēră. Trei comune sunt săsesol: Terpiu, Dumitrea și Cepan cu 58 de alegători. O comună e ovrească: Entradamul. Celelalte comune sunt românesol, firesc virstate, unele mai mult, altele mai puțin, cu elemente străine. Așa d. e. în Năsăud din 101 alegători sunt: Români 62, Ovrei 16, Maghiari 14, Sași 9. Multă mestecate sunt și comunele Rodna și B.-Prund cu Armeni, Nemți și Slavi de tot soiul, și aproape fiă-care comună își are ovreii sēi, de comună alegători.

În diua alegerii s'au prezentat în Năsăud în număr complet: 1) Alegătorii din Nimigea ungerescă, purtându în fruntea lor un steag ungeresc. 2) Alegătorii din comunele săsesol, conduși de preoți și învățatorii lor, cari au spus o pe față, că vin să zădărnicescă alegerea lui Banffy. 3) Alegătorii ovrei din Năsăud, Entradam și din satele dimpregiur.

S'au vedut și Români din satele din afară: primari, notari, colector și omeni luați dinapoi. Intrebați însă, de ce au venit în acea di în Năsăud, unii au răspuns: „sē fimu gata pentru oasul, când jidovii s'ar încera să ne pună în spate pe Banffy”; alții: „n'am venit la alegere, ci la tērgu”. Ovreei vedendu indignațiunea, ce domnesce contra lui Banffy, s'au retras și astfel a urmat aclamarea lui Ielinek.

După aclamare ospet gratuit în trei ospetării din Năsăud; într'una s'a auzit și un puternic „Pereat Baro Banffy Dezső.”

S'au distribuit și bani numerați. Așa d. e. primarul istoricei Rodne, abia sosit în Năsăud, și-a deschis zarafa în oărciuma din „Bereria” și a plătit fără picu de genare alegătorilor câte 5 fl., cărașilor câte 4 fl. de di.

Deci de ani presidiu comisiunei electorale l'a avut profesorul gimnasial Maxim Popu; în tot timpul acesta alegătorii n'au primit în Năsăud nici bani, nici tratamente. De astădată comisiunea electorală a fostă presidată de — Ioan Ciocan, avendu ca notar lângă sine pe — Ioan Jarda.

Se întrebă lumea: de unde această schimbare subită? Din inițiativa lui Ciocan, în deprinderile căruia este a nu face nimic „de geaba”? Ori: fostă el atātu de prevădător a veni la presidu atunci, când se plătesce omul să vie?

Fiă una, fiă alta, bărbații cu simț pentru binele și onoare grănițerilor noștri se întrebă îngrijați: „Ce va fi, când interese de o ordine supremă voru cere, ca noi se punem în mișcare cetele alegătorilor noștri? Noi n'avem putere să-i plătim și ospetăm.

— ei —

Telegramele „Gaz. Trans“.

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta.)

Mesagiul de deschidere a dietei ungerese.

Budapesta, 22 Februarie. Mesagiul tronului, cu care Majestatea Sa a deschis camera deputaților, amintescă cu plăcere regularea relațiilor cu Austria

în timpu de 25 de ani, privesce cu bucuria la marele progresu în tēmplat în decursul acestor ani, privesce cu încredere în viitoru sperându, că se pōte aștepta și mai departe o desvoltare liniștită și continuă a țării pe o basă garantată. Situațiunea favorabilă a finanelor face posibilă îngrijirea de toate trebuințele statului. De dec de ani țintesc Ungaria și monarchia la valuta, în mare parte, neregulată. Puterea financiară întărită a statului deschide drumul în piața burselor pentru regularea valutei. Guvernul se va nului să așternă la timp proiectele necesare. Cu privire la reforma legilor de dare se voru ține în vedere punctele istorice, ca să se purcedă la măsurarea dărilor cu dreptate; totu asemenea voru fi asigurate și venitele dela dări fără urcare publică. Noua organizațiune a administrațiunei va forma cea mai importantă problemă a dietei. Guvernul va presenta proiectele de legi privitoare la acesta; totu asemenea se va îngriji guvernul și cu privire la regularea referințelor de drept ale funcționarilor, apoi și cu privire la regularea drepturilor de intrunire. Va aduce un proiect de lege privitor la jurisdicțiunea asupra deputaților, care proiect va aduce cu sine și regularea justiției, care va avé de obiectu atātu desvoltarea ordinei actuale de drept, pe lângă ameliorarea greșelilor acesteia, cât și codificarea sistematică a proceselor penale civile și regularea dreptului civil. Cu privire la afacerile religonare se speră, că biserica și statul sunt chemați, că sub păstrarea intereselor lor reciproce, voru implini fapte în sfera acelei armonii tradiționale, care de secol există pentru binele acestei țeri. Mesagiul tronului anunță apoi proiectele de legi privitoare la instrucțiunea publică, la promovarea intereselor economice, și ale comunicațiunei în ori ce direcțiune. O deosebită îngrijire va avé de susținerea relațiilor amicale față cu puterile esterne. Problema neschimbată a dietei va fi ca să îndrepte întraga putere a națiunei pentru crearea de lucrări mari și pentru organizațiunea internă, folosindu timpul de pace, precum și de a regula raporturile financiare, de a desvolta puterea spirituală și materială a națiunei, de a ordona și consolida astfel raporturile interne pentru a fi și capabilă de a înfrunta în timpuri grave toate vicisitudinile. Mesagiul tronului a fost primit cu dese strigăte de „eljen.”

DIVERSE.

Un martor ocular al ghilotinării lui Ludovic XVI. Din Paris se serie: Cu ocaziunea aniversării zilei de 21 Ianuarie 1793, publică revista „Revue rétrospective” scrisorile lui Iosif Tremie, care ca voluntar în batalionul II din Marcilia, luă parte la executarea lui Ludovic XVI, ca martor ocular. Abia ajunse el în Paris, și îndată scris, cu data de 19 Ianuarie 1791, unui „citoyen président”, următoarea scrisore asupra dispozițiunei, ce domnesce în populațiunea din Paris: „Am onorea de a vă spune, că noi ca patrioți esceleți așteptăm cu doru momentul, în care va avé să cadă capul lui „Capet”. Diua aceea va fi pentru noi o di festivă. Ilu urim din cauza trădării sale, încātu bucurosu ne-am spăla mâinile noastre în sângele său și eu cred, că întraga adunare a D-Vōstră e de părerea noastră....” Două zile după aceea i s'a implinit dorința

sângerôsă a Marseliezului, care îndată după ghilotinarea regelui scris amicului său următoarea scrisore cu data „lundi 21 Ianvier à midy”. Etă textual aceste scrisori: Adă diminea la 10¹/₂ s'a decapitală Capet pe piața Ludovic XV. El a fost condus la locul de osândă în căruța primăriei, în care sedeau doi călăi și cu o escortă de celi puțin 100.000 omeni armați. El a părăsit Templul la 9 ore diminea, după ce a lăsat să fiă frisat. Când ajunse lângă eșafod, călăul îi tăia puțin din părul din cefă, și'l desbracă de jacheta sa cafeniă. El s'a urcat cu pași firm pe eșafod, unde a stat 6 minute. El a declarat cu voce tare, că more nevinovat și că ertă pe dușmanii sēi. Mai voi să dică ceva, dér cei trei călăi ilu apucară de guleru, ilu legară de scândura ghilotinei și după o minută capul fu despărțit de trunchiu. El purta o vestă albă. După execuțiune călăul arată mulțimei capul regelui. Apoi cadavru fu pus pe o căruța, și însoțit de 100 de dragoni, fu transportat la cimitirul Madelenei și aici a fost îngropat într'o gropă cu var nestins, fără nici o ceremonie. Numai doi preoți au fost de față, femeia și copii sēi n'au luat parte la înmormântare.

Orașul argintului. Orașul Crede, aparținător statului Colorado, înainte cu câteva săptămăni avea 2000 locuitori. În timp de două săptămăni numărul locuitorilor orașului s'a îndoit aproape suindu-se la cifra de 3600 locuitori. Causa acestei sporiri este, că pe teritoriul lui s'au descoperit mine bogate de argint. Pe fiecare di sosesu două trenuri în oraș, pline cu pasageri, ce véneză după norosu. Nu se mai pot afla nici locuiri de închiriat, așa că străinii sunt espusi a rămăne peste nopte afară pe strade. Victualile încă sunt colosal de scumpe.

Mulțumită publică.

Zărnesol, 23 Ianuarie 1892.

Cu ocaziunea petreceri, arangiată de corpul învățătoru dela șola capitală gr. or. din Zărnesol, la 6 Ianuarie v. o. în folosul fondului pentru biblioteca școlară, au binevoit a contribui domni:

Traian Meșianu, protopresbiter 2 fl.; Ioan Dan, paroch 2 fl.; Nicolae Garoiu, avocat 3 fl.; Ioan Grossu, proprietar mare 9 fl. 28 cr.; Alexandru Grossu, proprietar mare 30 fl.; Constantin Lupescu, proprietar mare 9 fl. 28 cr.; Aldimir Badiu, notar 2 fl.; Ioan Coleșiu, absolvent de agricultură 5 fl.; Victor Jaja, comptabil 4 fl. 64 cr.; Ioan St. Cosma, comptabil 1 fl.; Emil Lang director 5 fl.; Ioan Comșa, comerciant 1 fl.; Bratu Tipeiu proprietar 1 fl.; Nicolau Minea econom 1 fl.; Ioan VI. Danu, econom 1 fl.; Iuliu Orlovsky, forestier 2 fl.; Huszár Vilmos esecutor 2 fl.; Marton Gergely, învățator de stat 2 fl.; Ioan Hasnașu, institutor 1 fl.; Vasiliu Bărbat, învățator 1 fl. (Va urma.)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Mator.**

Sala „Hotelului Central” Nr. 1.

Astăzi, Luni, în 22 Februarie a. c.

Numai două reprezentațiuni a renumiților artiști

**HOMES
&
Mme. FEY**

Esperimente noă senzaționale pe tēremul somnambulismului, mne-motehnice, al găcirii gândurilor, al psihologiei și manifestațiunei spirituale.

Pentru prima ôră în Europa

➡ **Mediul vederii.** ⬅

Prețul de intrare: Cerle 1 fl., I. locu numerotat 60 cr., II. locu 30 cr. Deschiderea cassei, 7 ore. Inceputul la 7¹/₂ ore.

Bilete de intrare se capetă în librăria d-lui Wilh. Himesch, Tērgul grăului.

Cursulu pieței Brașov

din 22 Februarie st. n. 1892

Table with exchange rates for various currencies like Romanian, Austrian, and German.

Cursul la bursa din Viena

din 19 Februarie a. c. 1892

Table with stock market prices for gold, paper, and other commodities.

Table with various market prices including interest rates and commodity prices.

Postavuri (Stofe) adevărate de Brünn

pentru primăvara și văra 1892.

1 bucată (coupon) de 3.10 metr. lungime, suficientă pentru un rând de haine (roci, pantaloni și giletă) costă numai

Un cupon pentru un rând de haine negre fl 7. până fl. 10.— precum și materii (stofe pentru pardesiuri, loden pentru turiști peruvienne și dosking negri, stofe pentru funcționari Kamm-garnuri fine etc. expedeză cu prețurile fabricii, depositul altă fabricii de postavuri, bine cunoscută ca solidă și reală

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Expedarea întocmai după mostre și garantată.

Spre atențiune! Publicului se atrage atențiunea asupra acelei împrejurări, că stofă aduse directă costă mai puțin, decât cele procurate pe baza costisitoarelor cărți cu mostre fotografate. La acele prețurile sunt îndoită mai mari. Este de a se feri de șarlatani, cari recomandă resturi de stofe, și trimitu apoi adevărate sdrețe, cari nu valorează nici plata croitorului.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table with subscription rates for Austro-Ungary: Pe trei luni, Pe șese luni, Pe un an.

Pentru România și străinătate:

Table with subscription rates for Romania and abroad: Pe trei luni, Pe șese luni, Pe un an.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Table with subscription rates for Austro-Ungary: Pe an, Pe șese luni, Pe trei luni.

Pentru România și străinătate:

Table with subscription rates for Romania and abroad: Pe an, Pe șese luni, Pe trei luni.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvre 1891.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times.

Nota: Numerii încadrați cu linii grăse însemnăză orele de noapte.